

PERIÓDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: VILADOMAT, 164, 4.ra - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.er

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, UNA pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

La palla, la viga y la llana

PRIMERA PART

Ja que no ha faltat periódich per' publicarhi traduïda á 'l catalá una escena de la comedia de Tolstoi, *La potencia de las tenebras*, ab la idea de imbuir entre las classes populars falsas y enlluernadoras teorías respecte á 'l capital y 'l treball, és just y procedent que posaltres, defensors de 'l teatro catalá, procurem que certs traductors y determinats periodistas no logrin, valentse de la forma escénica, embaucar á la honrada classe obrera á la qual se explota á forsa de adulacions que no comprenen molts de 'ls que forman part, fentla sèr aixís víctima de la llibertat d' impremta.

En la escena de referencia s' afirma 'l principi de que 'l portar diners á 'l Banch és una infamia (són las paraulas traduïdas), y acaba aixís:

«Quant un home és un animal adinerat ó quant una dona no sab qué fèr de 'ls seus diners, los portan á 'l Banch y Déu 'ls protegeix; se embutxacan los diners de 'ls desgraciats, y pelan á 'l poble, y jendevant las atxas!»

La teoria de 'l capital, en la referida escena s' explica dient un de 'ls interlocutors:

«Tu, per exemple, tens diners... ¿comprends?... Y som á la primavera, y jo no tinch llevar per' sembrar ó quartos per' pagar la contribució, y vinch á casa teva y t' dich: —«Akim, deixa'm deu rublos, que te 'ls tornaré després de la cullita. Y en pago de 'l servey qu' ab això m' haurás fet, jo t' segaré un tros de terra.»—Tu sabs que jo tinch per respondrer: un cavall, una vaca, y 'm dius:—«No: per aquest servey 'm donarás tres rublos.»—Com jo estich ab aygua fins á 'l coll, accepto, y allà pe 'l Setembre vench la cullita y t' torno 'ls deu rublos, y á mes 'ls tres pe 'l servey, y en paus.»

Observi be 'l lector que aquét que demana 'ls deu rublos, ell mateix per' correspondrer á 'l servey de que 'ls hi deixin, s' ofereix á ferne un altre á 'l prestamista, puig se brinda, *en pago*, á segarli un tros de terra (la cosa figura que 's tracta entre pagesos, un d' ells ab *capital* y l' altre ab *treball*). Lo de 'ls diners prefereix que li dongui tres rublos á mes de la cantitat prestada.

Deixant apart que en eixa escena 's pacta un interès exageradíssim ¿qué és això sino capitalisar un treball?

¿No és dir que 'l prestamista-pagés dona un valor de tres rublos á 'l treball de segarli un tros de terra ab que l' altre espontáneament volfa pagarli 'l servey?

Aquí 's véu demostrat sense cap duple que 'l treball és lo *capital* de l' obrer: millor dit, se demostra que 'l treballador té un verdader CAPITAL.

Ló que convè, donchs, á l' obrer, és que no li falti la manera de que 'l capital sèn li produheixi la renda de 'l treball diari ab que poguer viure tranquil ab sa familia; exactament lo mateix que necessita 'l capitalista, perque aquét, si no treballa, ab lo capital sèn tampoch podrà viure de la renda y s' haurá de menjar aquell capital.

Pero 's dirá que 'l capitalista no 's mor may de gana, encara que no coluqui 'l capital, y que 'l pobre no pót menjar si no treballa.

Gran vritat és aquésta, que 'ls treballadors haurían de tenir sempre fixa en la memoria, perque si no la olvidessin, estaria resolta aviat la qüestió social.

Llavors compendrian que per' marxar be la societat no basta 'l capital sol, com no basta 'l treball corporal sol, ni bastaria tampoch unit á 'l capital, y que 'l primer y principal factor indispensable és lo treball de la inteligencia, únich y poderós per' utilisar tant lo capital-treball de 'l pobre com lo capital metálich de 'l rich.

Algún exemple deixarà véurer la certesa d' aquesta afirmació.

Suposem un fadrí de qualsevol ofici, ab bonas mans y molt treballador; pero sense carácter especulatiu: en una palaura, la imatge personificada de 'l treball. Aqueix fadrí, tenint feyna seguida courá, menjará y potsé estalviar alguna cosa.

Suposem per altra part un home ab un capital de mil dnros que á 'l Banch li donan un sis per cent, ó siga, seixanta duros cad' any. Ja tenim lo treball que menjará no estant parat, y tenim lo capital que no arriba á mantenir á 'l sèn possehidor, perque ab cinch duros cada mes no n' hi ha prou per viure.

Multipliquem ara las xifras, y posem cent treballadors de las condicions expressadas y no mes deu capitalistes de mil duros: lo qual donará per resultat cent homes que tenint feyna ferán la viu viu ab sas famílias, y deu petits capitalistes que, si no volen menjar-se 'l capital, s' haurán de espavilar buscant recursos per poderse mantenir personalment.

Pero hi ha un individu que per son caràcter, sa instrucció, sas relacions ó sa inteligencia privilegiada, després de molt pensar troba que ab deu mil duros podria desenvoluparse en gran escala la industria de aquells cent oficials llarchs de mans si be poch empenedors, y logra constituir una societat ab los deu capitalistes, y s' hi posa á 'l frente, y dona feyna, no á aquells cent sino á molts altres, y realisa un bon negoci.

Veyamne un altre: un empresari de teatros te 'l teatro obert, y pert diners, y va pagant, y li acut la idea de contractar una celebritat, y la fa venir, y hi debuta, y li ompla 'l teatro, y això converteix las pèrduas en ganancias.

¿A qui correspondrán una y altra ganancias? Preguem que fassi 'l favor de contestar á 'l periodista (siga qui siga) que ha publicat en *La Tramontana* l' article *Teoria de 'l capital*.

Si té la bondat de respondrer particularment ó en dit periódich, vindrá la segona part d' aquest article, adequada á sa resposta.

P. DE R.

Revista teatral

Lirich.—De solemnitats musicals s' han de classificá 'ls concerts que 'l mestre Nicolau dona en aquest teatro. Las composicions que forman lo programa són lo millor de lo bo. Acusan en l' encarregat ó en lo Director exquisit gust y erudició.

Lo de 'l primer dia, 14 de 'l corrent, nos feu sentir la *Cuart Sinfonia* de Shumann. Execució admirable.

Ocupaba la segona part la gran escena de la *Consagració del Graal* de 'l *Parsifal* de Wagner. La execució deficient. L' efecte, á nosaltres, per lo grandios y solemne, per lo retumbat y cridat, no passa de cero.

Lo de mes relleu fou *Peer Gynd*, de Grieg. Executat ab una pulcritud y sentiment pue entusiasma á la escullida y numerosa concurrencia que no pará d' aplaudir fins que 'l mestre Nicolau repetí *La mort d' Ase*—*Dans la halle du roi de montagne*.

En lo segon concert nos feu sentir *El sueño de una noche de verano*, de Mendelssohn, perfectament interpretat y magistralment dirigit.

La empresa ha ampliat l' abono ab dos concerts mes.

Novedats.—Dijous va celebrarse en aquet teatro la funció á benefici de 'ls actors D. Rembert Bonnin y don Carlos Delhom, havent sigut escullit lo celebrat drama *La taberna*, quals papers principals desempenyaren la Sra Mena y 'l Sr. Tutau.

Nori-Porrini

Hem de fer una manifestació ans d' entrar á 'l fondo de 'l assumpto que motiva aquestes ratllas: ni personalment coneixem á 'ls dos dignes professors quals noms figuren á la cabecera d' aquest escrit.

Aquesta será la base de nostre reconeguda imparcialitat.

Consti.

La primera vegada que se celebraren oposicions per la provisió d' una plassa de clarinet solista en Banda municipal, se presentaren lo Sr. Porrini, reputat com á millor clarinetista que s' havia sentit á Barcelona y 'l senyor Nori, conegut tan sols de qui 'l feu venir d' Italia expressament per pendre 'hi part.

De 'ls exercicis d' un y altre, se 'n deduhí possehian fondos coneixements que 'ls feyan mereixedors de la plassa sollicitada. ¡Llástima quesols n'hi hagués una pera donar! Las pessas de libre elecció foren modelo de sentiment, gust, seguretat, pulcritud y finura.

La que 'l tribunal técnich escrigué expofes y á devant de 'l públich per ser tocada á primera vista, obtingué igualtat de mèrits, colocá á 'ls dos opositors á un mateix nivell, á un mateix grau de condicions; los dos venceren las dificultats que 'l Jurat cregué convenient escriur per aixo poder aquilatá 'l talent de cada professor.

En aquest estat y sense necessitat de discutir l' escola á que cada hū podia perteneixer, puig sabut és de tothom que ha estudiat una mica, tan sols una mica l' instrumentació que pe'ls instruments de vent no hi ha escola que diferencihi las reglas únicas, exactas, precisas, matemáticas exposadas per tots los tratadistas pera traurer de l' instrument mes ó menos bona ó dolenta sonoritat; aquests no són com los de corda, no són com la veu: en aquest estat, com dèyam, se trobá 'l Jurat, tenint que classificar á qui allavors havia demostrat reunir iguals condicions, mèrits y coneixements; emitirin son vot y per ell lo Jurat confirmá la igual suficiencia de 'ls dos professors, pera 'l desempenyo de l' anunciada plassa.

Aquest fallo recte, justicier y ab tota conciencia fet, fou 'l que 'l Jurat presentá á l' Ajuntament.

Pero per lo fet se desprén que no volgué aquesta Corporació, investirse d' atribucions que sols de ple á 'l Jurat perteneixen.

Doná l' Ajuntament per nulas las opisicions fetas pe 'ls Srs. Porrini y Nori, per haver tingut, ún y altre, igual número de vots y, á 'l mateix temps, encarregá á 'l Jurat se constituís novament per apreciar en uns altres exercicis la major suficiencia de 'ls opositors.

Los individuos que componen lo Jurat técnich, per lo que s' ha vist, acordaren presentar mes difícils exercicis, ja que á ferlos com la primera vegada segur donarian lo mateix resultat. Acordaren, segons vejérem, que la composició que toqués lo Sr. Porrini la presentés lo Sr. Nori adicionantla per allí 'hont volgués y ab las dificultats que ell cregués convenient, y per la de 'l Sr. Nori igualtat de facultats concedidas á 'l Sr. Porrini.

¿Poden créurer nostres lectors, que aquests medis no son probatoris de 'ls graus de coneixements que cada opositor posseheix per ensenyar com s' escriuhen y se executan las dificultats que presentarse poden á 'l solista de clarinet?

Anem á posar un cas.

Tots los tractats d' instrumentació,—nosaltres coneixem, per haverlos estudiat, Berlioz, Eslava y Guiraud—recomanan no s' escrigui á 'l clarinet mes que l' extensió de *mi grave* á *sol* agut quatre ratllas adicionales, perque las notas, *la, si y do*, sobre-agudas son de difícil execució y de sonido xillón, desagradable.

Donchs, si aquestas notas que deixem transcritas son de difícil execució y fins deixan d' ésser armónicas per sa estrident sonoritat ¿no podían, l' ún ab l' altre, posárselas ab prodigalitat pera fer véurer qui té mes recursos per fer pla lò montanyós, per fer armónic lò que no ho es, per fer dols lo que es amarch? Creyem que si, y majorment si s' tractaba tinguessin los exercicis relacionats ab l' ensenyansa.

Qui hagués tocat mes, n' haguera sabut mes; y qui mes sab mes pot ensenyar.

Acordat, donchs, lo plan de 'ls nous exercicis, fou comunicat á 'ls opositors.

Lo Sr. Nori acceptá l' acort de 'l Jurat. Lo Sr. Porrini protestá. Lo Sr. Nori en son dir, presentá á la Secretaria de l' Ajuntament, la composició que debia tocá 'l Sr. Porrini; aquest protestá no presentant la pessa que tocar debia 'l Sr. Nori.

Vingué 'l dia de las oposicions. Foren cridats pe'l president de 'l Jurat, Sr. Marqués de Sotohermoso. Lo senyor Nori comparequé ab lo clarinet á sota 'l bras; lo Sr. Porrini, protestá.

Y comensaren los exercicis ab lo Sr. Nori, qui tocá una fantasia sobre motius de la *Lucia* que per sa colosal execució, deixá á tothom admirat. Hi hagué moments que l' efecte éra que tocaban dos clarinets á l' hora. Precisió, seguretat en atacar las notas sobre-agudas, donantlosi

una sonoritat encantadora precisament las en altre lloch apuntades per dir los tratadistas eran difícils de fer; nitides en los arpeggios, pulcra execució en las escalas cromáticas ascendents y descendents, gust y sentiment refinat en los passatges d'estesa y ritmada melodia y arrencant de l'instrument tal simpática sonoritat que'l públich, numerós més que en altres dias, sovint interrompia ab bravos y aplausos la maravellosa execució de'l Sr. Nori.

Quant se'n sab com aquet senyor, totes las condicions s'acceptan; res espanta, may se protesta!

Després fou cridat lo Sr. Porrini una infinitat de vegades y... no's presentà

Se manà sortissen los empleats per véurer si's trobaba en el vestibul per' avisarlo y... no hi era.

Vist això, se procedí á la votació per classificar lo mérit de'l sol opositor que's presentaba obtant á la plassa anunciada, y resulta digueren Si, los Srs. Marqués de Sotohermoso, Marqués de Sentmanat, Novelle, Samaranch y Munner, los tres senyors músichs majors de banda militar, y 'ls mestres Candi, Costa y Nogueras y J. Goula (fill). Total: 11.

Fixinse nostres lectors que tots los individus de'l Tribunal tècnich votaren afirmativament.

Sols ho feu en contra, l'advocat y concejal Sr. D. Ramon Martinez. Segons noticias, dit senyor de música no'n sab un borrall.

Explicada l'història de las tan parladas oposicions de 'ls Srs. Nori y Porrini, tindrem que fer algunas consideracions respecte la validés de 'ls exercicis fets pe'l senyor Nori, únic que's presentà devant de'l tribunal disposat á cumplir com ho feu sas disposicions? No y per cert que si fóssim aficionats com n'hi ha molts, que parlan de lo que no estenen á buscar candi-des per totes parts, podriam fer uns calaixos de sastre dintre 'ls quals hi es á toneladas la por-rini d' algun clarinetista.

Pero no ha sigut aquesta nostra intenció. Sols nos ha guiat á'l publicar aquestas ratllas, la necessitat de, dihent la veritat, desmentir certas malévolas especies propaladas per quins no sols no coneixen lo clarinet sino que ni saben en quina ratlla de'l pentàgrama's posa'l sol.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de'l Pirotécnic

Un primer galán que's diu Sr. Colom y que ab sa companyia vola desde Irún á S. Sebastián, va voler representar en lo teatro de aquesta població la comedia *Maria del Carmen*, de Felin y Codina, burlant l'ordre de'l Delegat de la Galeria madrilenya que li havia privat, perquè, segons sembla, tèn la *privatita* (que'n diuen) per' estrenarla allí la companyia Mario.

Ja no hauria jo d'escriure en Lo TEATRO CATALA per' no dir que, com tota la Redacció sòch contrari á aquéts privilejis tal com avuy 'ls dona la llei.

Pero no aprobo la treta usada per aquét Colom que's va deixar agafar per'l esparver.

Y això que ab sas alas volia fuirne.

Què va fer volen saber?

Va anunciar una sarsueleta y un drama d' Echegaray.

Y com aquest autor casi sempre fá morir algún personatge en sos dramas, la empresa Colom, després de la representació de la sarsueleta, va ferlo posar ja malalt, anunciant que això no permetia posar en escena la producció d' Echegaray, que's tornaria'l ral ó 'ls rals si no volian mes comedia, que no poguent continuar la funció, 's feria ensaig general de *Maria del Carmen*, y que podria presenciari-lo la concurrència.

S'apagaren los llums de la platea, y ningú's va mouer, y l'ensaig va anar á'l pel.

Lò que no va anar á'l pel ha estat las conseqüèncias, perquè hi ha hagut protestas, reclamacions, oferiments, privació general de totes las obras á'l amparo de la llei, pérdua de'l import total de'l ingrès d'aquell ensaig general, que no hi ha pòr que's repeteixi y... la única cosa, bona, caritat á 'ls pobres, ja que'l Sr. Felin y Codina, autor á qui's volia burlar, h'fet un acte benèfich disposant que la quantitat recaudada s'entregués á'l Governador y aquét la repartís á 'ls pobres.

Y ara acabo, sentint lo contratemps de aquella empresa, y manifestant que per' combatrer una llei per dolenta que siga—com ho és realment la de propietat intel·lectual,—s'ha de acudir á medis mes serias que la argucia de que parlem, encara que aquésta no deixi de sèr molt inginyosa.

tual,—s'ha de acudir á medis mes serias que la argucia de que parlem, encara que aquésta no deixi de sèr molt inginyosa.

Lo POLVORISTA.

Reunions particulars

CONSERVATORI DE'L LICEO.—Dilluns de aquesta setmana va tenir lloch en lo teatro práctic de'l Conservatori la funció que cada mes acostuma á donars'hi.

En la primera part van tocar á quatre mans en lo piano las Srtas Garriga y Balbis un *calz* de Waldtenfeld, que va sèr molt aplaudit; y la Srta. Pujol una *polonesa* de Listz, que va agradar en extrem. La Srta. Ventura va lluir las sèvas dots artísticas en una *melodia* de Millilotti; y las deixebles de la classe superior, baix la direcció de'l infatigable Director Sr. Sánchez Gabanyach, van cantar la *Scena é canzone* de *Il vascello fantasma*, de Wagner, que produhí excelent efecte. Seguidament la Srta. Rocasalbas y 'ls Srs. Ribas y Borrás van interpretar magistralment alguns fragments de la ópera *I Lombardi*, obtenint tant ells com lo violinista Sr. Ceballos y 'ls altres acompanyants, professors Srta. Berbois y Sr. Lomote de Grignon, llarchs y calurosos aplausos.

Van sobressurtir en la segona part lo jove Sr. Martínez interpretant en lo *violoncello* algunas composicions de distints autors acompanyat á'l piano per la Srta. Pijoan; la Srta. Berbois, sempre aplaudida, en l'*armonium*; y las Srtas. Herrero y Valls cantant lo duetino *Une notte á Venezia*. Lo número que va obtenir una brillant ovació fou lo corresponent á'l violí. Lo mestre Sánchez Deva va presentar per primera vegada son aprofitat deixeble Sr. Monner qui, executant magníficament una *Introducció y Allegro español*, va alcansar nutridas salvas de aplausos per' ell y pera'l seu mestre, que no van cessar fins que's van presentar repetidas vegades á las taulas.

Va acabar la vetllada posant en escena l'acte segon de *Schiava é Regina*, de la Srta. Ll. Casagemas; ópera de la que'n podem fer elogis y que va agradar. Las senyoretas Rocasalbas y Dachs y 'ls Srs. Ribas, Rodríguez y Stephan van interpretar-la be, sent tots cridats á las taulas juntament ab la Srta. Casagemas, l'autor de la lletra Sr. Barret y'l Director de'l Conservatori que ab tant acert va dirigirla.

Es d'aplaudir que'l ópera de la Srta. Casagemas fòs acompanyada per instruments d'arch, armonium y piano, cosa que s'hauria d'imitar á'l posarse en escena altrás obras, tota vegada que no produheix l'efecte que deuria'l sentir las acompanyadas solament per piano.—J. G.

LA CONSTANCIA.—Lo dissapte tinguè lloch en lo elegant teatro de dita societat, la funció á benefici de don Joseph Díaz.

Se posaren en escena las sarsuelas *Marina* y *Chateau Margaux*. En ellas se distingiren las Srtas. Circuns y Bonavia, lo propi que 'ls Srs. Rius, Marin, Troncal, Bial, Dominguez, Martí y Ros.

Los Srs. D. Adolfo Rius y D. Francisco Marcín cantaren ab gust un duo de tenor y baritone de *El Duo de la Africana*, y per fi la Societat coral *La Catalana* entonaren las inspiradas produccions de Clavé *Los Pescadors* y *La Gratiud*.

La direcció musical y de escena estigueren á càrrech de'l mestre D. Felip M.ª Oliveras y de D. Emilio Cantó.—A DE R.

COPPELIA.—La representació de'l drama de Pitarra *Lo Pubill*, á pesar de sèr un tant difícil per' aficionats, va surtir molt esmerada. Felicitem á'l director de escena Sr. Massot per son acert en escullir obras y per lo just que interpretà'l paper de *Mosso de Esquadra*, la Srta. Gassó y Srs. Osona y Pladevall, be y també'l Sr. Puig en lo paper de *Albert* y'l Sr. Gratacós en lo de *Serafi*; ajudanthi 'ls Srs. Sunyé, Morrella, Matas, Moll y March.

Lo Sr. Gratacós pintá una decoració per aquesta obra, treball que'l honra y ab lo que demostra gust artístich. La concurrència va repartir aplausos per' tothom.—Jo.

LA CATALANA.—S'ha posat lo drama de'l Sr. Felin y Codina *Lo Más perdit* baix la direcció de D. Pere Tarrés, secundantle en lo desempenyo la Srta. González y 'ls Srs. Fortuny, Esplugas, Arolas, Plaza, Giménez, Goria, Llopart y Juliá. Tots estigueren acertats. No obstant cal fèr menció de 'ls Srs. Tarrés, Fortuny y Esplugas.—A. DE R.

Saló de descans

—Per aquest vespre està disposada la inauguració de temporada en lo Jardí Espanyol.

Tant per la agradable temperatura que en dit local se hi disfruta com per la baratura de preus, és de préveurer serà molt concorregut. La empresa conta ja ab molt número d'obras per estrenar, moltes d'ellas catalanas, figurant en la funció inaugural l'estreno de un apropòsit nomenat *Bona nit y bon' hora!* y per 'l pròxim dimars la sarsuela de 'l Sr. Colomer ab música de 'l mestre don Urbano Fando Verdalet, pare y fill, de *l comers de Barcelona*.

Lo personal artístich consta de las actrius Sras. Ascencio (Julia), Castillo (Rosa), Castillo (Josepha), Guerra (Enriqueta), Martí de Moragas (Assunció), Pedrosa (Rosa), Valdés (Lluïsa), Vila (Pepeta), Vila (Victoriana), Vilella de Alfonso (Cinta), y de 'ls actors Srs. Alfonso (D. Joseph Maria), Colomer (Conrado), Escribá (Lluís), Gil (Secundino), Montagut (Pere), Navas (Florentino), Periu (Francisco), Rubio (Cárlos), Tubau (Claudio), Vergés (Joseph); 'sent mestres directors D. Urbano Fando y D. Francisco Pellicer y, haventhi 24 coristas, 20 professors de orquesta banda y cos coreogràfich.

—En lo teatro Líric comensará sas funcions lo 30 de 'l present la notable companyia de l' eminent actor don Emili Mario, que 's proposa donar á conèixer lo millor de lo que ha estrenat á Madrid y altres obras que 's reserva pera estrenar aquí.

—La companyia de la eminent Sra. Guerrero inaugurarà la temporada 'l dijous 28 en Novedats.

—Ahir, divendres, marxaren á Madrid las societats que forman la Associació de coros de Clavé que van á la Cort á donar una festival complimentant d' eix modo un de 'ls preceptes estatutoris.

Que tingan felis viatge, y que á las inspiradas notas de 'l *Gloria á España*, aspiració santa de tot fill d'aquesta terra, recullin com penyora de ferma germanó 'l per nosaltres sagrat crit de ¡Visca Catalunya!

—Lo mestre Sr. D. Tomás Bretón ha ingressat en la Real Academia de Bellas Arts de San Fernando.

Lo felicitem.

—En quant acabi la temporada en lo teatro Romea, una societat de aficionats distingits entre 'ls millors de aquesta capital, hi ferà una funció extraordinaria, representant lo preciós drama de Pitarrá *La banda de bastardia* y la celebrada parodia *Lo Cantador*, abduas produccions del popular poeta D. Frederich Soler (Pitarrá). La primera serà dirigida per D. Teodoro Esteve, y la parodia per D. Baldomero Valls.

Casi tots los executants són empleats de 'l Matadero y destinan lo producte per aliviar la sort de un seu company d'ofici que 's troba bastant malalt.

Dita funció 's pera 'l 3 de Juny, va dedicada á la Comissió de Mataderos y promet veure's molt concorreguda, cosa que celebrarem en extrem.

—Una escullida funció ha de donarse dissapte vinent en lo teatro Lope de Vega, á favor de D. Eugeni Taltabull y D. Vicens Soriano. En lo programa hi figuran, á mes de 'l drama *Traidor, infancho y mártir* y de la pesa valenciana *Mata siete y espanta ocho*, un concert prenenthi part los Srs. Serrat, Pons y Taltabull.

—Y vingan funció d'aficionats. Per demá, dia de Pasqua, se n'organisa una en lo Circul Mercantil (Blanqueria, 15. 1.er) á benefici de 'l director d'escena D. Ricardo Más, qui ha escullit també 'l drama *La banda de bastardia* y la sarsueleta *Dos canarios de café*, desempenyant lo beneficiat la part de protagonista en cada una de ditas obras.

Acabarà la vetllada ab ball de Societat.

No hi ha dnpte que 'ls salons de 'l Circul Mercantil familiar se veurán brillantment concorreguts.

—Mes beneficis. També és per 'quet vespre la funció variada que s'ha disposat fer en lo bonich teatro de la societat La Serpentina á benefici de 'ls aplaudits joves Srs. Rigol y Martí. Primerament ferán *Los embusteros*; després *Arturo di Fuencarral*; luego *Camaleonte*, obra en que 'l Sr. Rigol valdrá per set; acabat comensará *Lo somni de lo Ignocencia*, seguirán difícils exercicis en bicicleta per dos senyoretas; mes tart ball de Societat.... y pimer que tot hi haurá hagut bandeja, la qual se posará ans de dos quarts de nou, hora de comensar l'espectacle.

—Hem rebut la visita de la bonica revista *El Ateneo tarraconense de la clase obrera*, y, accedint á sos desitjos, establím gustosos lo cambi, corresponent aixís á la galanteria qu'ha tingut ab nosaltres aquella Redacció.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1 2 3 4 5 6 7 8—Nom de dona
2 3 2 5 4 7 8—Fruyta
6 5 2 3 2 8—Nom de dona
5 8 7 6 3—Nom d'home
5 6 3 4—Fruyta
5 6 3—Producte animal
5 8—Part de 'l cos humá
1—Consonant

E. ROMEU.

SOLUCCIÓ A 'L TERS DE SILABAS DE 'L NÚMERO 278: *Agusti, Gustavo, Ticolí.*

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

● JUAN AYNE ●

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

Especialidad en pianos de alquiler. SSSSS

Guitarras desde 5 pesetas.

Á CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

Imp. Pujol y C.^a—Tallers, 45.—Barcelona